

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 20.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 28 Novembre.

Congresul din anul acesta între multe alte cesțiuni de mare interes pentru dezvoltarea noastră culturală s'a ocupat și cu cesțiunea înființării unei preparandii de fete pentru întreaga provincie metropolitană.

Cesțiunea este cunoscută cetitorilor nostri încă din sesiunea congresuale din anii trecuți, precum și din debaterile în sesiunea sinodului nostru arhidiecezane.

Înființarea de preparandii pentru fete s'a decretat de necesară deodată cu crearea articolului de lege 38 din 1868, care în § 29 prescrie: că fetele trebuiesc instruite separat de copii și care în § 11, punct 1 face condițiunea posibilă înființării de școli confesionale dela împlinirea condițiunii din § 29.

Congresul nostru național bisericesc în regula pentru organizarea provisorie a învățământului în metropoli ortodoxă română din Ungaria și Transilvania a luat acest principiu, statorind în § 9 instruirea deschilinită a învățăcelor de cătră învățăcele; mai mult: a dispus, că unde e dată posibilitatea, învățăceleii au să se așeze în localitate și învățăcelele într'alta.

În fine în § 66 prevede și institute pedagogice pentru fete, și dispune, că în aceste institute în locul tipicului se vor propune lucruri de mână femeiesci.

În cadrul regulamentelor pentru instrucțiunea în școlile noastre confesionale este deci provădută înființarea de preparandii pentru fete, și congresul a intenționat punerea în lucrare a acestor dispozițiuni după împregiurările noastre, după necesitățile și posibilitatea de a se introduce ele în viață.

S'a cerut votul sinoadelor eparchiale din provincia noastră metropolitană, și după informațiunile și cunoștințele noastre toate sinoadele au recunoscut în principiu necesitatea și foloasele înființării acestui institut. S'a accentuat însă, și noi voim să fie bine marcat acest punct, s'a accentuat, că diecesele și-au acoperit și până acum lipsele în direcțiunea aceasta, dând ocaziune aspiranților de a se califica pe cale privată în consonanță cu § 133 al articolului de lege XXXVIII din 1868.

Am constatat necesitatea de a aplica învățătoare la școlile noastre, unde s'au putut asigura un salariu corespunzător și am aplicat dintre fetele, cari s'au calificat după studiu privat. La noi în arhidieceză în chipul acesta în anii mai din urmă

s'au calificat mai multe învățătoare, dintre cari unele nu au primit aplicare, deoarece nu erau stațiuni corespunzătoare, nu se simțea trebuința de a aplica învățătoare, ear altele s'au aplicat la școli susținute de corporațiuni.

În chipul acesta s'a făcut și în diecesa Aradului, și după cum suntem informați și acolo este în prisosință numărul candidadelor pregătite în chipul acesta, cu toate că salariile învățătoresci în diecesa Aradului sunt neasemănător mai bine asigurate ca la noi în arhidieceză, unde pentru salarizarea învățătoarelor suntem avisați la repartiție asupra poporului, care cu anevoie se poate încasa regulat.

Mai departe se pare a fi mers diecesa Caransebeșului, care și califică învățătoarele în institutul pedagogic alături cu învățătoarii, și se vede, că ea are posibilitatea de a aplica multe învățătoare, deoarece e mare numărul de eleve qualificate în aceea diecesă. A mers departe aceasta diecesă, când a decis, că ea numai atunci va contribui la susținerea unei preparandii de fete în metropoli, dacă ea va fi în centru, unde sunt organele metropolitane, nu în locul reședinții metropolitului, ci în Caransebeș.

Congresul în sesiunea din anul acesta a făcut un pas înainte pentru realizarea ideii urmarite, a decis să se pună consistoriul metropolitan în conțelegere cu comitetul Asociațiunei transilvane, ea dacă se va putea ajunge la o înțelegere, proiectata preparandii de fete să stea în legătură cu școala de fete de aici.

Înființarea preparandii de fete pentru întreaga provincie metropolitană pe lângă dovedita bună voință și zelul neobosit de bună seamă o va promova în mod însemnat necesitatea ardețoare de învățătoare și posibilitatea aplicării elevelor qualificate.

Vitregitate a timpului apasă încă greu asupra noastră. Noue ne este eschisă încă posibilitatea și în centru și în arhidieceză. Și în fața acesteia mai mult nu a putut face nici zelul, nici bunăvoința.

Revista politică.

După lupta de peană urmată între presa monarhiei noastre și între presa germană, revine diariul german „Post” cu un epilog de tot caracteristic, căruia i se dă o mare atențiune atât în cercurile conducătoare ale statului nostru, cât și în ale imperiului german. Versiunea despre o înțelegere în-

tre mostenitorul tronului austro-ungar și între împăratul german, — ție cesționata foaie, — s'a discutat mai întâiu de foile din Hessa și mai ales de un organ bine informat, care stă în legături cu curtea și cari au anunțat totdeodată și antipatia principelui de coroană asupra pornirilor antisemitice pentru Schönerer. După aceasta a urmat răspunsurile foilor germane, care bine înțeles — și ai isvorul în cercurile austro-ungare antisemite, cari sciau, că principiele de coroană e contra agitațiunilor lor. Fiindcă aceste foi vedeau în tot locul numai lucrarea jidanismului, se spriginesc și pe afirmațiunea rea voitoare, că mostenitorul de tron ar fi ațafat de jidovi contra împăratului german.

A urmat apoi ear răspunsul presei austro-ungare liberale, însă rătăcit, încât afirmă, că politica germană e fără de tact și amestecă pe Germania în afacerile interne ale Austro-ungariei. Tot astfel a greșit o foaie germană liberală, amenințând, că Germania are mai multe castane în foc, și are a se îngriji mai mult decât numai despre o alianță politică. La aceasta i-a răspuns însuși „Pester Lloyd” cu amenințarea, că depinde numai dela Austro Ungaria a se da pe partea Rusiei ori a Franței spre a nimici pe Germania.

Se pare acum, că răboiul între pressă a amuțit, continuă „Post,” dar e și vremea. În Franța și în Rusia el a fost privit cu mare bucurie; cu toate că a fost ațafat numai de nisce insecte nepunctuoase. Pentru aceea însă alianța puterilor centrale e așezată pe baze puternice, cari să garanteze esistența națiunilor mari. Cu toate acestea Germania nu împărăteșce toate necesitățile politice ale Austro-ungariei și astfel un diletant politic ar putea veni la ideea a recomanda Germaniei un alt sistem de alianță. Acest sistem însă ar fi mai periculos pentru germani, dar poate ea tot ar scăpa cu noroc și acestea trebuie să o țină în evidență Austro-ungaria. Căci ce ar fi de ea între Franța și Rusia, dacă Germania va fi ingenuchiată. Aceasta împregiurare face să ne gândim și să judecăm lucrurile politice cu o logică sănătoasă, care ear și ear numai la alianța între aceste două state poate să ducă.

„Gazzetta Piemontese” publică o corespondență din Viena al căru autor a avut o convorbire cu Galimberti, în care se afirmă, că încredințarea principelui de Neapol cu princesa Clementia de Belgia s'a făcut mai mult la intriga Papei și astfel cu aceasta se pot aduce în legătură și referințele dintre Franța și Italia. Relațiunile dintre aceste două state

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istoria.

Tagebuch

über die bischöflichen Berathungen in Wien.
(Urmare).

Hierauf ersuchte der Vorsitz der Karlstädter Bischof das bewusste Elaborat zu verlesen, worauf der Siebenbürger bemerkte, dass obgleich dieses Operat dem Namen nach ein Entwurf über die Organisation der Konsistorien ist, dasselbe dennoch weit mehr über andere Gegenstände, als über die Konsistorien handle, denn es enthält 1. eine Einleitung über die Kirche im Allgemeinen; 2. eine weitläufige Erörterung über die Benennung, welche unserer Kirche in Österreich gezeigt; 3. einen langen Tractat über das Verhältniss der Kirche zum Staate mit einer sehr detaillirten Aufzählung der inneren und äusseren Kirchen-Angelegenheiten, dann 4. ein besonderes Kapitel über die Kirchengewalt in ihrer Beziehung zu der allgemeinen Kirche, und 5. eine Erörterung über die oberste Aufsicht und Repräsentation der Kirche u. s. w. er beauftragt daher, dass wenn auch die im Operate enthaltenen Abhandlungen viele nützlichen Sachen für die Kirche enthalten, man dennoch darin lediglich jenes aufnehmen möchte, was zur Erledigung des diesfälligen Programmpunktes dient, da die

Verhandlung über jene grossen und weitläufigen Dissertationen nur viel Zeit kosten, und doch zu keinem Resultate führen würde daher sei er der Meinung, dass die Versammlung ihre Operate klar, und vollständig, zugleich aber auch bündig ausarbeite, und dass man aus dem oberwähnten Elaborate gleich das Kapitel über die Konsistorien vernehmen sollte. Der Vorsitz antwortete hierauf, dass es nothwendig sei den erwänten Entwurf, so wie er ist, zu verhandeln. Dieser Meinung stimmt auch der Bukowinaer bei, wogegen sich die Bischöfe von Karlstadt und Pakratz stillschweigend verhielten. Nachdem aber der Siebenbürger seine Ansicht standhaft verfocht, tratt ihm auch der Dalmatiner bei jedoch ohne Erfolg, da der Vorsitz der Karlstädter Bischof aufforderte, das fragliche Operat zu verlesen. Da es sich über das im Verlaufe des Lesens herausstellte, dass in diesem Elaborate dem Verlangen der Romänen nach hierarchischer Koordination keine Rechnung getragen wird, so erklärte der Siebenbürger, dass er zu demselben nie seine Zustimmung geben werde, da durch dasselbe die Kirche nicht in allen ihren Beziehungen befriediget wird. Das Lesen wurde fortgesetzt unter vielen Bemerkungen Seitens der Bischöfe; der Bukowinaer erklärte, dass dieses zwar sein Elaborat, jedoch ganz entstellt sei. Das Operat wurde bis Lit. B. verlesen, und die Fortsetzung auf die nächste Berathung verschoben.

32. Am 22-ten März. Die heutige Sitzung begann um 10 Uhr mit der Fortsetzung der Verle-

ung des offerwähnten Elaborates. In dieser Sitzung entstand zwischen dem Patriarchen und dem Bukowinaer Bischof eine lange Dispute, welche dadurch hervorgerufen wurde, weil der Bukowinaer Bischof bemerkte, dass der Sinn seines Elaborates durch die Ausarbeitung, welche es von Seiten des Patriarchen erfahren hat, gänzlich verdreht, und entstellt worden sei, so dass er sich nun genöthigt sehe zu erklären, er werde bei seinem ursprünglichen Operate verbleiben, und keine Veränderung in Texte desselben dulden, sondern es sollten die von der Versammlung gemachten Bemerkungen und beantragten Veränderungen bloss in das Berathungsprotokoll aufgenommen werden. Nach langen Diskussionen zwischen beiden obgenannten Oberhirten, woran sich auch die übrigen Bischöfe theilweise beteiligten, lösete der Vorsitz um 1 1/2 Uhr die Sitzung auf, wobei die Bischöfe von Pakratz und Karlstadt, die das vom Patriarchen umgearbeitete Elaborat zu unterstützen beabsichtigt hatten, äusserten, dass es an der Zeit wäre zu bedenken, was nun geschehen solle, da mit dem umgearbeiteten Entwurfe keine Zeit mehr zu verlieren wäre. Die Bischöfe von Dalmatien und Siebenbürgen konnten sich nicht genug über diese Scene wundern, und erwarteten mit Ungeduld zu sehen, was nun der Patriarch und seine zwei Anhänger anfangen werden nach der obigen Erklärung des Bukowinaer Bischofs, zu welcher dieser grössten Theils Recht hatte.

(Va urma.)

s'au schimbat în mod radical și din încordate, ce au fost, ele se pot privi de amicabile. Aceasta o a afirmat însuși ministrul Crispi în camera italiană. Italia poate ține la alianța cu Germania și Austro-Ungaria și fără a veni în ceartă și în conflict cu Franța. Totodată a mai făcut și în ședința senatului remarcabilele declarațiuni, că acțiunea Italiei e pentru susținerea păcii și că regimul nu mai umbă după cuceriri în Abisinia.

O penibilă impresiune a făcut în Franța cazul mai recent din Alsația și Lotaringia. Baronul Stofel, colonelul din armata franceză, care a îndemnat pe Napoleon III să nu poarte războiul cu prusienii și căruia i s'a permis din partea Germaniei a face studii istorice în provinciile ocupate, a fost fără de veste prins de autoritățile germane și trimis peste graniță. În o scrisoare, ce o adresează lui „Matin“ condamnă atât pe germani, dar mai ales pe francezi, căci se lasă a fi supuși volunciei germane.

Congresul național bisericesc.

Raport special.

Ședința a XIV-a, ținută la 12/24 Octombrie, 1888.

Ședința se deschide la 5 oare d. m. și cetindu-se protocolul ședinții precedente — Se autentică.

Deputatul V. Babeș face următoarea propunere: Congresul, luând act despre existența unui testament al răposatilor consorți Trandafil, prin care aproape 500 iugere de pământ în Baci se destină pentru o fundațiune de stipendii pe seama studenților sârcați de religiuinea gr. orientală din monarchia austro-ungară întreagă astfel, că a treia parte să se dea special celor din Ardeal, ear administrațiunea să fie la metropolia din Carloviț;

considerând, că administrațiunea comună din Carloviț a fost dispusă după împregiurările dela 1860, când pentru greco orientali nu esista altă metropolie, ear de atunci s'a creat metropolia noastră și cea din Bucovina, prin cari metropolia din Carloviț a încetat a fi centrul bisericesc și autoritatea supremă a tuturor ortodocsilor din monarchie și a avea vr'o influință administrațională asupra creștinilor din monarchie;

considerând, că după moartea testatorilor s'a contestat una jumătate din atinsul legat, și aceasta contestare pe calea procesului este dejudecată; prin urmare, că aceasta afacere deja poate să fie ajuns la stadiul de predare a averii fundamentale în posesiunea și administrațiunea Sânteniei Sale părintelui patriarch al sârbilor, și că astfel sosit sau în tot cazul apropiat este timpul d'a ne interesa de dreptul resp. partea, ce credincioșilor nostri și anume celor din Transilvania li se cuvine din acel legat;

Esceleția Sa părintele metropolit totdeodată și ca arhiepiscop de Transilvania este rugat:

A se pune cât mai neîntârziat în pertractare oficioasă cu metropolia din Carloviț pentru scopul de a regula și asigura în cel mai potrivit mod dreptul de beneficiare al românilor gr. orientali la acel legat respect. la aceea fundațiune, binevoind a face raport procesului congres despre rezultatul obținut.

Punându-se la ordinea zilei aceasta propunere, la propunerea deputatului Ioan Lenger — Se primesc en block.

La ordinea zilei se pune referada comisiunii organizatoare, care prin raportorul seu V. Babeș raportează asupra propunerii dep. Ioan cav. de Puscariu de sub Nr. 117 și propune a se trece preste aceasta la ordinea zilei.

Deputatul Dr. Alesandru Mocsonyi propune a se lua următorul conclud: Congresul nu află oportun a intra în meritul acestei propuneri și astfel trece la ordinea zilei.

Punându-se la votare — Se primesc propunerea deputatului Dr. Al. Mocsonyi.

La ordinea zilei se pune alegerea asesorilor ordinari și suplenți ai consistoriului metropolitan în senatul scolariu și epitropesc, precum și a unui asesor ordinar în senatul strins bisericesc, spre care scop ședința se suspende pe 5 minute pentru a se face eventualele combinări. Redeschidându-se ședința, deputatul P. Babeș face propunerea:

Asesorii actuali ai senatelor scolariu și epitropesc la consistoriul metropolitan, se dechiară de aleși și pe viitoriu, și au a fi întregite numai locurile devenite vacante la acelea, precum și la senatul bisericesc.

Astfel de locuri vacante sunt:

a) un post de asesor ordinar în senatul strins bisericesc;

b) unul la cel epitropesc în cler;

c) doi suplenți mireni la cel scolariu. — Se primesc.

Punându-se la cale alegerea unui asesor ordinar în senatul strins bisericesc, a unui asesor ordinar în senatul epitropesc și a lor doi asessori suplenți în senatul scolariu, se face votare secretă

pentru toate locurile vacante pe o ședulă și la apelul nominal votează cu totul 67 de deputați.

Constatându-se, că numărul ședulelor corespunde numărului votanților la propunerea presidiului se alege o comisiune scrutătoare în persoanele depuțatilor Dr. Ilarion Puscariu, Paul Papp și Dr. Emil Babeș.

Retrăgându-se comisiunea scrutătoare în o odaie separată după efeptuirea scrutiniului raportează, că

a) pentru postul de asesor ordinar în senatul strins bisericesc a intrunit protopresb. G. Crăciunescu 47, protosingelul Iosif Goldiș 18, profesorul seminarial V. Mangra 1 și protopresb. P. Miulescu 1 vot.

b) pentru posturile de asessori suplenți în senatul scolariu a intrunit avocatul Dr. Ioan Mihu 35, prof. sem. Dr. D. P. Barcianu 34, redactorul Dr. R. Rosca 32, prof. gimn. Ipolit Ilasieviciu 17, prof. gimn. Andreiu Bêrsan 14, prof. gimn. Pantilimon Dima 1, directorul prepar. Stefan Velovan 1.

c) pentru postul de asesor ordinar în senatul epitropesc a intrunit protopresbiterul P. Miulescu 33, protopresb. Filip Adam 26, protopresb. Dr. G. Popovici 6, prof. sem. Dr. Iuliu Olariu 1, protopresb. G. Crăciunescu 1.

Constatându-se, că pentru locul de asesor ordinar în senatul strins bisericesc majoritatea voturilor o a intrunit protopresbiterul George Crăciunescu, ear pentru locurile de asessori suplenți în senatul scolariu majoritatea voturilor o a intrunit adv. Dr. Ioan Mihu și prof. sem. Dr. P. Barcianu, pe când pentru postul de asesor ordinar nici unul n'a intrunit majoritatea voturilor

— Presidiul declară de ales pe protopresbiterul G. Crăciunescu și totdeodată în conțelegere cu arhiepiscopul întărit de asesor ordinar în senatul strins bisericesc; în senatul scolariu îi declară de aleși de asessori suplenți pe adv. Dr. I. Mihu și profesor semin. Dr. D. P. Barcianu, ear pentru postul de asesor ordinar în senatul epitropesc se pune la cale alegere restrinsă între cei doi, cari au intrunit mai multe voturi.

Făcându-se alegere restrinsă pentru postul de asesor ordinar în senatul epitropesc prin ședule, la apel nominal votează 62 deputați și constatându-se, că numărul ședulelor corespunde cu numărul votanților se predau comisiunii scrutătoare, care constează, că protopresb. Paul Miulescu a intrunit 40 voturi, ear protopresbiterul F. Adam 22. Astfel intrunind protopresbiterul P. Miulescu majoritatea voturilor, presidiul îl declară de asesor ales și întărit în senatul epitropesc.

La ordinea zilei se pune referada comisiunii petiționare, care prin raportorul seu Dr. Absolon Todea referă:

a) Rugarea mai multor locuitori din Satul-nou (diecesa Caransebeșului), prin care cer a) executarea hotărârii de suspensiune a capelanului de acolo Trifon Militariu adusă prin constitoriu din Caransebeș; b) strămutarea protopopului în Satul-nou și c) revisiunea socotelilor începând din anul 1878.

După ce comisiunea s'a informat, cum-că în cauza capelanului Trifon Militariu se află apelată la consistoriul metropolitan propune:

— Ca rugarea încăt privește afacerea capelanului Trifon Militariu să se transpună consistoriului metropolitan, pentru rezolvare fără amânare, în legătură cu cauza disciplinară apelată acolo, ear încăt privește strămutarea protopopului în Satul-nou precum și revisiunea socotelilor, petenții se îndrumă a se adresa către consistoriul din Caransebeș.

b) Petițiunea comisiunii de despărțire a românilor de către sârbi din comuna micșă Fabricul Timișoarei, prin care cer desființarea delegațiunii congresuale și intentarea grabnică a procesului de despărțire. Comisiunea propune: a se transpune consistoriului din Arad cu îndrumarea, ca în conțelegere cu delegațiunea congresului să facă pașii de lipsă pentru intentarea procesului de despărțire.

c) Rugarea unor locuitori din Orșova-veche pentru redeschiderea scoalei confesionale, repunerea în funcțiune a învățătorilor și limpedirea socotelilor cu fostul președinte al comitetului parochial

— Se transpune consistoriului din Caransebeș pentru rezolvarea fără amânare.

d) Rugarea învățătorului din Reșița montană pentru regularea salariului de învățătoriu

— Se transpune consistoriului din Caransebeș.

e) Reprezentațiunea reuniunii învățătorilor din tractul Timișoarei pentru ameliorarea cauzei învățământului și a stărei învățătorești

— Se transpune consistoriului din Arad.

f) Rugarea preoțimeii din valea Almașului pentru ameliorarea sorții materiale a preoțimeii în genere

— Se transpune consistoriului din Caransebeș.

g) Rugarea protopresbiterului Sibiului Simion Popescu, în care arată deoparte cumcă deși e suspendat numai dela oficiu dar dela beneficiu nu, totuși beneficiul nu-l primesc întreg, ear de altă

parte denegându-i se recursul față de suspendere, cercetarea disciplinară nu s'a ordinar încă, și așa se roagă ca Măritul Congres să întrevină pentru a i se face dreptate.

— Se transpune consistoriului archidieceșan

h) Rugarea preotului din Mărișel, Teodor Lungu pentru a fi repus în oficiu și beneficiul de preot.

— Se transpune consistoriului archidieceșan.

i) Plânsoarea Sofiei Ciolaca din Biserica Albă contra comunei bisericesci pentru plățirea datoriei de 4812 fl. 14 cr., rămasă dela zidirea bisericeii

— Se transpune consistoriului din Caransebeș.

l) Rugarea fostului funcționar bisericesc Petru Petroviciu pentru a i se acorda un ajutoriu lunar.

Deoarece Congresul nu dispune de fonduri, din care să poată da ajutoare, rugarea nu se poate considera.

Notariul general, dep. Dr. Remus Rosca prezintă bugetul de casă pentru aceasta sesiune congresuală, specificând pentru fie-care diecesă diurnele deputaților și spesele lor de călătorie, apoi detragerile, ce se fac din viatic în proporțiune cu absențele unor membrii și în fine detragerile de 5% în favorul fondului congresual și spesele biroului.

Sumariile bugetului congresual se prezintă astfel:

A. Competințe.

1. Diurne: pentru archidieceșă 1320 fl.; pentru eparchia Aradului 1284 fl.; pentru eparchia Caransebeșului 1180 fl. — de tot 3784 fl.

2. Spese de călătorie: pentru archidieceșă 499 fl. 10 cr.; pentru eparchia Aradului 1318 fl. 45 cr.; pentru eparchia Caransebeșului 1384 fl. 74 cr. — de tot 3202 fl. 29 cr.

B. Detrageri pentru absențe.

Suma competențelor: la archidieceșă 24 florini 05 cr.; la eparchia Aradului 146 fl. 21 cr.; la eparchia Caransebeșului 117 fl. 35 cr. — de tot 287 fl. 61 cr.

C. Detrageri la fondul congresual.

Dela archidieceșă 113 fl. 89 cr.; dela eparchia Aradului 269 fl. 33 cr.; dela eparchia Caransebeșului 239 fl. 05 cr. — de tot 622 fl. 27 cr.

D. Spesele biroului dela fie-care eparchie câte 50 fl. — preste tot 150 fl.

Votându-se acest buget în toate detaiurile, pentru executarea lui se dispune, ca fie care eparchie să escontreze pe deputații sei și spre acest scop biroul congresual se espedeze la respectivele consistoare eparchiale câte un estras din acest buget specific, având acelea și consistoare a detrage dela fie-care deputat câte 5% din competențele sale și aceste sume detrage a le transpune la fondul congresual, administrat de consistoriul metropolitan.

Nefiind alte obiecte pentru sesiunea aceasta congresuală, presidiul înainte de ce se va încheia sesiunea propune a se lua măsuri pentru autenticarea protocolului ședinții prezente.

Congresul dispune ca protocolul ședinții de astăzi să se autentice în comisiune mâne la 12 oare a. m., la care se invită toți membrii congresuali, cari se vor afla în Sibiin.

Urmând a se încheia congresul present, președintele arhiepiscop și metropolit se adresează către congres cu vorbirea publicată în Nr. 107, la care dl dep. Dr. I. Gall răspunde cu vorbirea publicată în același Nr., și astfel congresul din anul curent s'a încheiat.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Avrig, 25 Novembre, 1888. Domnule redactor! Multe sunt necasurile și neajunsurile bietului țeran, care muncind și noapte, deabea și mai poate susține viața, impresurată de atâtea datorințe, cari în urmă nu-i aduc nici o mulțămire. Cu toate aceste necasuri și greutăți, și are și țeranul zilele lui de bucurie.

O astfel de și veselă a fost și pentru noi cei din Avrig ziua de 2 Decembre, a. c., o și de Dumineca, o și de odihnă, și totodată una dintre acele zile rari, de cari poporul nostru nu adeseori are parte.

În ziua de 2 Decembre am sârbat și noi cu o deosebită solemnitate ziua iubilară de 40 ani a suirei pe tron a Majestății Sale augustului rege Francisc Iosif I. În aceeași și conform circulariului emis din partea Esceleției Sale Inalt Prea Sântitului Domn arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, s'au înălțat către cel Prea Inalt rugăciunile prescrise pentru astfel de ocațiuni, întretesindu-se ecteniile indatinat și cetindu-se molitva, la care toți credincioșii au ascultat în genunchi, dimpreună cu preotul, cu mare pietate; în urmă corpul învățătoreșc din loc au cântat cu elevii scoalei imnul poporal, și ceremonialul s'a finit prin viue strigări de

„Să trăească Maiestatea Sa regele Francisc Iosif I. întru mulți ani fericiți!!!“

Părea că a reînviat întreg Sionul la aceste resu nete vesele și din inimă pronunțate înaintea s. altariu fiesce care creștin liber de superării dilnice merge și se ruga lui D-zeu. Părea că se simțese bieții țărani mai scutiți, mai agiu'orați în lipsele lor la auzirea augustului nume Francisc Iosif I., și cum nu? nu a fost aceasta o di de sərbare pentru fie care suflet al patriei? nu trebuie fie care să se bucure și să mulțamească lui D-zeu, ca a învrednicit scumpa noastră patrie, cu un stăpânitoriu adevărat părinte al ei? cu un rege august iubitoriu de poporul seu?

Atâtă bucurie i-a mai rămas credinciosului popor între vitregile împregiurări de astăzi, și aceasta di de bucurie nu o va putea șterge din inima lui, cât a fi lumea, nici o vijelie, nici un năcas și nici o supărare; pentru-că poporul român are sante și loiale legături cu mândra casă hasburgică, pe care asociindu-ne cu toții la nevinovatul vers al copiilor se strigăm „Doamne ține-o și o protege întru mulți fericiți ani!“

Varietăți.

* Maj. Sa monarhul nostru a trimis regelui din România o scrisoare, în care îi mulțamește pentru felicitațiile, ce le-a primit din incidentul jubileului de 40 de ani.

† Patriarhul sərbesc **Gherman Angyelics** din Carloviț, a răposat Sâmbătă la 26 a. c. st. v. după un morb mai îndelungat.

† Suntem siliți a ne împlini eară și o tristă datorință de a înregistra sub acest semn numele unui al treilea protopresbiter, într'un interval abia de 6 luni. **Vasiliu Roșescu**, protopresbiterul tractului Clușului, care în decurs de un număr frumos de ani a fost conducătorul acestui protopresbiterat, la 27 a. l. c. v. după lungi suferințe a încetat din viață. Pozițiunea și numerositatea sufletelor protopopiatului Clușului dă un frumos teren de activitate șefului seu, și astfel putem dice, că defunctul a fost norocos a lucra în via Dlui sub condițiuni foarte favorabile, și cu deplină satisfacțiune sufletească a putut să constate rodul ostenelelor sale în calitate de păstoriu sufletesc al nimitului tract protopresbiteral.

Nu mai puțină satisfacțiune sufletească a trebuit să aibă răposatul ca tată de familie, lăsând națiunii și bisericeii 7 fii binecrescuți și în parte intrați deja în viață.

Din partea întristatei familii primim următorul Necrolog:

Subscriși cu inima frântă de durere aduc la cunoștință tuturor rudeniilor și amicilor, că mult iubitor lor fiu, respective soț, frate, tată și moș

Vasile Roșescu,

paroch și protopresbiter gr. or. al tractului Clușului, fost deputat al congresului național-bisericesc și al sinodului arhiepiscopial gr. or., membru pe viață al Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, membru în comitetul municipal al orașului Cluș, s. c. l.

după un morb greu și îndelungat, împărțășit fiind cu sfințele Taine, a răposat astăzi la 1 oară dimineața în anul al 62-lea al vieții sale pline de activitate și în al 37-lea al fericeitei sale căsătorii.

Oсамintele mult regretatului defunct se vor așeza spre odihnă vecinică Marți în 29 Novembre (11 Decembre) a. c. la 3 oare după ameași în cimiterul bisericeii gr. or. din loc.

Fie i țărina ușoară și memoria neuitată!
Cluș, 27 Novembre (9 Decembre), 1888.

Ioan Veres Roșescu, paroch gr. or. în Ghero-Oșorheiu, tată; Ana Roșescu născ. Teufan, soție; Eca terina și Mirona, sorori; Tulu Roșescu, capelan prot. gr. or. în Cluș, Elisa măr. Dr. Isac, Aurelia măr. Pipoș, Corneliu, rigor. în medicină, Maria, Amalia și Romul, stud. de gimn., fii și fice; Dr. Aurel Isac, advocat și Pompiliu Pipoș, publicist, gineri; Ana Roșescu, născ. Macsim, noră; Valeria, Iuliu și Eugen Roșescu, Aurel jun., Valeria, Emil și Lucia Isac, O. Horica și Traian Pipoș, nepoți.

* (Carmen Sylva.) Precum ediția „Epoca“, în curând va apăre la Paris într'o edițiune splendidă ilustrată de unul din cei mai mari desemnatori, o lucrare în ediția și în limba franceză, datorită penei Maj. Sale reginei României. Lucrarea se imprimă sub îngrijirea dlui V. Alecsandri.

* Petrecerea de Sâmbătă seara, dată de societatea „Tipografia“ a avut succes moral îndestulitoriu. Atât corurile, cât și musica au eșecut punctele din program cu multă exactitate; ear petrecerea socială, după eșecutarea programului, a fost de tot viaoie.

* (Alegere de deputat dietal.) Comitetul central al comitatului Sibiu a hotărât alegerea

de deputat în cercul electoral III-lea (Cisnădie) pe Mercuri în 19 Decembre 1888 în sala ospătăriei comunale din Cisnădia.

* (Invățământul în Budapesta.) Conform statisticeii inspectorului regesc numărul școlărilor în decursul anului scolaritic trecut în școlile elementare, repeșitoare, civile, private elementare, gimnasiu și școlile reale din Budapesta au fost cu totul 49,846. După confesiune acestea se împart astfel: 29,811 rom. cat., 41 greco-catolici, 180 greco-orientali, 2580 de confesiunea helvetică, 2607 de confes. augustină, 15 unitari și 14,612 de confesiunea mosaică. După naționalitate: 38,407 maghiari (?), 10,549 germani, 66 români, 614 slovaci, 109 sërbi, 98 croaiți, și 3 ruteni. Copii obligați la școală au fost 60,179; n'au cercetat școala dintre acestia 10,335. Pe teritoriul Budapestei s'au aflat 8 școli de stat, 100 comunale, 8 rom. catolice, 2 greco-orientale, 2 elvețiane, 7 agustine, 7 israelite, 13 private și 9 susținute de reuniuni. Cu totul 156 școlile, dintre cari 135 elementare, 5 școlare superioare și 16 civile. Invățământul s'a făcut: în 148 școlile în limba maghiară, în 4 nemțesce-unguresce, în 2 slovaccesce unguresce și în 2 sërbesce unguresce. Din profesori 477 au fost bărbați, 452 femei.

Inspectorul a socotit pe cei 14,612 școlari de religiunea mosaică între maghiari.

* (Inecat.) „Hermanstädter Ztg.“ aduce scirea din Gusterița, că în noaptea de Sâmbătă spre Duminecă s'a desvoltat în o odaie a unei familii săsesci, în care dormiau patru persoane, oxid de carbon. Dimineața o rudă, cercetând casa, a aflat pe nora înecată de gas, ear celelalte patru persoane ș'au pierdut consciința

* (Espozițiia din Paris) De președinte al comitetului încredințat cu lucrările pentru espozițiia universală din Paris s'a ales dl general Florescu.

„Wiener Mode“. Intre numeroasele scrieri sərbătoresci, cari au preamăritiubiele de 40 de ani al domniei monarhului nostru, „Wiener Mode“ ocupă un loc însemnat. Înregistrează mai departe în mod original fazele, prin cari a trecut moda din 1848 până azi, arătând colosalul progres pe acest teren. Două portrete interesante ale Maj. Sale împodobesc suplimentul „Im Boudoir“, în care se mai află și o frumoasă poesie.

Bibliografie.

„Romänische Revue“ foaia periodică politico-literară, ce apărea până acuma în Resitza Montană după cum ne anunță directorul ei dl. Dr. C. Diacovich, se va eda dela prima (I) Ianuarie a. v. în Viena, unde s'au și făcut dispozițiuni pentru transmutarea redacțională, închirindu-se localități și tipografie.

Mulțamită publică

Subșemnatul, în numele epitropieii parochiale și-a întreg poporului nostru din comuna Apoldul superior, cu multă plăcere aduc la cunoștință publică, cum că dl Nicolae Ciugudean, notariu în Poiană au binevoit a dărui pe seama bisericeii noastre nou edificată suma de 20 fl., părintele Ioan Șerb a donat un prapor în valoare de 20 fl., ear dl Morariu din Bucuresci o evanghelie legată în lux în valoare de 24 fl., și dl Mandravel tot din Bucuresci a dărui un molitvelnic în valoare de 4 fl.

Pentru aceste acte creștinesci, primească marinimoșii donatori și pe calea aceasta ferbinte noastră mulțamire.

Apoldul superior în 27 Novembre, 1888.

Basilii Necșa,
paroch gr. or.

Subșcrișul viu a aduce și pe aceasta cale cea mai profundă și ferbinte mulțamită clarisimului domn Dr. Gregoriu Silași, profesor de universitate în pens., care a binavoit a dona școlii noastre școlare din Petrița, următoarele cărți:

a) „Apologia“
b) Renașterea limbii românesce în vorbire și scriere, trei fascicule.

Pentru comitetul parochial greco oriental.

Petrița, în 24 Novembre, 1888.

Petru Ștefane Preda,
învățătoriu.

Cuvântare

la înmormântarea emeritului, protopop Zacharia Boiu, roștită de parochul George Șoneriu din Saschiș în 14 Octobrie, 1888 v.

„Pildă v'am dat vouă, că precum am făcut eu, și voi să faceți. (Ioan cap 13 v. 15.)

Dumnezeule al vieții și al morții, pre tine Te vedem și Tie ne închinăm, dimineața la răsăritul soarelui, și seara la înmurgitul țilei, în minutul când ne încingem cu legăturile

cele mai vesele și fericoitoare, precum și atunci când inima noastră cea sângerândă simte acestea legături prețioase răpindu-se și sfâșindu-se.

Pre tine Te vedem și aci, Tie ne închinăm și la mormântul, împregiurul căruia stăm cu inima plină de jale și cu ochii scâlțați de lacrimi dureroase.

Părinte al cerului, Tie ne rugăm nu ne lăsa a căde cu inima, ci fă ca să îmbrățișăm sfatul Teu cel nepetrans de mintea omului, cu adăncă recunoștință și supunere, și să nu pierdem încrederea în Tine, ceace conduce șoartea noastră în viață și moarte. Amin!

Reverendisimos! Prea stamărilor, onorațiilor domni și iubit popor credincios! Dacă aș avea ochii spre culmea cerului și spre constelațiia cea minunată a miilor de globuri, planete și stele în maestica lor stare, ochi-mi vestesc frumșeja și mărirea lor, eară inima-mi plină de umilință prea mărește atot puternicia și înțelepciunea ziditorului lor, și deși nu pot cuprinde cu mintea mea cea mărginită, că ce scop au avut înțepțul ziditoriu în deosebirea acestor corpuri ceresci, sunt însă deplin încredințat, că dacă nimica în natură, cu atâtă mai puțin pe aceea nu le-a făcut, nu le-a putut face fără cauză îndestulitoare, ci a vrut, ca nu numai prin puterea cea atrăgătoare să se rotească în jurul soarelui, dară cu luminile și schimbările lor să încurgă — deși în măsură mai mică — ca soarele totuși să ajute și să înainteze scopul ziditorului lor.

Acum dacă vedem atâtea deosebiri la planetele de pe ceriu, oare mira-ne vom de întemplările, ce le vedem în toate țilele la lucrurile și ființele pământesci? mira-ne vom de minunata deosebire și de schimbările, ce le vedem între oamenii lumii acestia? atât în privința fisonomieii, cât și în privința puterilor lor corporali? prin care unii — deși prea pușini, ridicându-se în cercurile cele mai înalte, ca și necari planete ceresci, pe cealaltă însă ca niște steluțe îi făcu să se învêrte în giurul lor, atrăgându-i prin mărirea și strălucirea faptelor lor, și respingându-i prin slăbiciunea și scăderile lor. Ba nu prea demnilor ascultători, căci ceace se întemplă la lucrurile lumii fizice, ceace trebuie să fie întru asemenea cu operațiunile lumii morali.

Colo soarele cu bine făcătoare sale raze luminează, încălzește, crește și hrănește tot ce e viu în natură, și vice versa, aicea un bărbat învêțat și înțelept prin dachul seu străbate ca și lumina în inimile mai multor mii de oameni, îi pregătesce, mișcă, ridică spre tot ce e frumos, nobil, drept și sfânt.

Rară trecerea lor din lumea aceasta ca nise umbre rămân pentru aducerea aminte din neam în neam, și de nu și alta, cel puțin șervește părții celei mai bune și înțelepte de esemplu.

Ah! și dacă această asemănare se poate face la toate popoarele îndeobște, cu cât mai mult se poate în șpețial la români, în ochii căroră conducătorii lor trec de oameni vestiți, oameni trimiși dela Dumnezeu, pe cari îi urmează în viață, și dacă acestia au corșpus așteptării lor, și prin fapte au dat espresune nădejdiurilor lor, îi plâng cu amar după moarte!

Paginile istorieii bisericeii noastre ne înfășează numele mai multor bărbați mari, cari s'au mutat din lumea aceasta.

Dar această sərbătoare mare, însă tristă, la care ne-am adunat atât de numeroși, aceste fețe triste scâlțate în lacrimi, această asistență măreță îmbrăcată în haine de doliu, aceste suspinuri dureroase și înădușite ale aceloră ce încungiră acest trist șeriu, ce sunt alta, decât iceoana cea mai fidelă a inimii nostre dureroase pentru pierderea acestui bărbat meritat, carele după o boală mai mult pe picioare, împrenunată cu sarcina cea grea a bêtănțelelor în 11 Octobrie își dedă sufletul în mâniele creatorului seu Dumnezeu.

Plângerea noastră e mare, căci cruda șoarte ne răpi din mijlocul nostru pe omul și bărbatul cel meritat, cărei plângeri amare i-am putea da espresune prin locul din sfânta scriptură esprimat de profetul Eremia, carele dice, „Stricatu-s'au bucuria inimii noastre, întorsu-s'au în plângere, căzut-a cununa capului nostru și vai nouă! pentru ceace s'au făcut durere! întristată este inima noastră! pentru ceace s'au întunecat ochii nostri.“

Cu această ocașiuine, fraților, me voi sili după mica-mi putere a ve arăta după puțină sarcina cea grea a unui preot și cu deosebire a unui protopresbiter, al căru șerviciu l'a funcționat răposatul în Domnul păriatele paroch și protopop Zacharia Boiu emerit.

Nu încape nici o îndoală, că pentru un bărbat bisericesc și anumit pentru un protopop român se cere ca să aibă mare șciință și să fie bine studiat nu numai în privința religiunii, dar și a politiceii, căci șoartea cea fatală a românilor transilvănieni cere, ca pe lângă sarcina cea grea a unui preot și protopop, care după țisa sfântului Ioan cu rostul de aur, și umerilor îngerești le este grea și înfricoșată, apoi să mai stea și în capul atacerilor politice naționale. Canoanele bisericeii, ce e drept, au scuturat de pe umerii proșimeii greutățile dirigatorilor politice, dar starea politică cea precarie a românilor Ardeleni voi, ca pe umerii proșimeii să se descarce toate greutățile bisericesci și politice-naționale pentru încrederea, ce o are nașuna la proșii.

Cine va nega, cum-că aicea l' întimpină pe bietul preot de multe-ori mari greutăți fără nici o rșplătă, căci numai prin mari greutăți se poate, ca ei se deștepe pe cei amorții, să întoarcă pe cei rătăciți, să luminețe pe cei întunecați, să nutrească cu laptele credinții pe cei slabi, și cu pâne vârtoasă pe cei desăvêșii. Un preot român trebuie să

unească în persoana sa neobosită însemnătatea lui Moise procul, bărbăția lui Aron, înțelepciunea lui Solomon și zelul lui Ilie profetul, ca să nu se îngreueze de fața celor puternici, ca și Moise să ceteze a spune celor dela putere, că nu numai să nu îngreueze pe Istrail, ci să-l lase să easă din pământul robiei, nu numai să nu-l împedeze, ci după puțin să se i se înlesnească calea către pământul făgăduinții, în care curge laptele egalei îndreptări și al libertății politice-naționale.

Un preot ce e alta, decât un corăbieriu, căruia prevedința i-a încredințat nu numai conducerea corăbiilor morale, ci și politice naționale a turmei sale. Calea, după care trebuie însă să se îndrepte, este un studiu continuu și de lipsă nu numai întru științele teologice, ci și a științelor politice de stat; numai pe calea aceasta poate ocoli primejdiiile lumii morale și politice din zilele noastre.

Eară ca să nu înbrăncească preotul sub această sarcină grea, trebuie să fie însuflețit de cea mai ferbinte iubire către patrie, biserică și națiunea sa.

Patrie! Națiune! și biserică! nume mari și sfinte! cine nu se va pleca înaintea voastră ca înaintea unor deități! Mamele noastre ne dăde viață, dară voi ne susțineți în sinul

vostru, când revărsați preste noi darurile voastre spirituale și materiale, vă bucurați ca mama cea dulce de fiul său cel viu cei suge pieptul, și iară, și nesuferințele noastre le spălați cu durerile voastre.

La acestea se pot aplica cu cale cuvintele Apostolului Pavel: „Iubirea creștinească îndelung rabdă, se îndură, nu se îndărănicește, nu pismuesce, nu se trufeste, nu se poartă cu necuviință, nu caută ale sale, nu se întărită, nu gândese răul, nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr, toate le rabdă, toate le crede, toate le nădăjduesc, toate le suferă.” (1 corinteni cap. 13 v. 4-7.) Dacă iubirea voastră toate le covârșește, pe cine însuflețesc iubirea bisericii, națiunii și a patriei și se nu se aprindă? Inimile aprinse de văpaia voastră, „biruit-ai împărății, lucrat-au dreptate, dobândit-au făgăduințele, astupat-au gurile leilor, stins-au puterea focului, scăpat-au de așcutul sabiei, întărit-au de slabiciune, făcutus-au tari în războaie, întors-au taberile străinilor în fugă.” (Evrei cap 11 v. 33-34.)

Acești-a mărgăritariul cel mai prețios, ce înfrumusează oficiul unui protopop și preot român.

Dară preotul cu învățătura sa, ca marele Vasiliu, și cu popularitatea sa, ca sfântul Ioan gură de aur, cu științele

sale teologice, ca Grigorie cuvântătorul de Dumneșeu, nu mai așa poate folosi turmei sale, spre a cărea paștere l-au ales Duhul sfânt, dacă între ori și ce viscole va sta ca și stejarul în picioare deapănarea, ca și păstorul credincios va apăra și susține în putere toate așezămintele și instituțiunile, ritul și disciplina cea veche, moștenite dela antecesorii săi, dacă ca și păstorul bun va fi deapănarea în priveghere, ca să nu-i cadă oile pradă lupilor, dacă nu-și va uita nici măcar pe un minut de datorințele sale, care nu se mărginesc numai într-o scriere protocoale, ci a cerceta biserica și a îndrepta năvrurile, a curma abuzurile, a ridică scăderile, a însufleț și încurajă pe cei ce asudă pentru binele bisericii, scoalei, națiunii și patriei sale, a certa pe cei leneși și nepăsători, a se întrepune cu duhul Evangheliei la ceia sunt la putere, „ca să judece drept săracul, și să facă dreptate văduvii.” Isaia cap 1 v. 17. La nici un sărac și la nici o văduvă să nu se facă rău.” Eșire cap 22 v. 22.

(Va urma.)

Loterie.
Vineri în 7 Decembrie, 1888.

Timișoara:	21	35	10	50	58
Viena:	51	32	15	10	28

Nr. 5650 Plen. [1984] 3-3

CONCURS

pentru stipendii și ajutoare din
fundațiunea „Andronic.”

Din fundațiunea „Andronic” sunt a se conferi pe anul 1889 mai multe stipendii pentru tineri, cari au intențiunea a se aplica ca **noviți** la meserie și industrie precum și pentru învățacie aplicați deja la meserie și industrie; de asemenea mai multe ajutoare pentru învățacie, cari au devenit **sodali** (calfe) în decursul anului 1888, și pentru sodali, cari sunt în condițiunile recerute de a se face **măestri**.

Toți, cari voesc a concurge la aceste stipendii și ajutoare trebuie să dovedească:

- prin atestatul de botez, că sunt greco-orientali români din Transilvania;
- prin atestatul oficiului comunal (primăriei) starea averii proprii și a părinților;
- prin atestatul oficiului parohial, la care aparține concurentul sau familia concurentului: dacă trăesc părinții, câți copii minoreni sunt în familie și câți din aceștia umblă la școală; dacă petentul este căsătorit și starea familiei sale.

În special tinerii, cari au intențiunea a se aplica ca **noviți** la meserie și concurge la un stipendiu, afară de recerințele generale indicate mai sus, trebuie să întrunească și următoarele condițiuni:

- Să nu fie mai tineri de 12 ani.
- Să fi cercetat cu succes bun școala poporală, ceea-ce este a se dovedi prin atestate școlare.
- Să fie încheiat contract cu măestrul conform §-lui 61 al legii industriale (art. de lege XVII: 1884), ceea-ce se va dovedi prin așternerea contractului în original sau în copie legalisată.

Învățaciei aplicați deja la meserie sau la industrie, cari concurge la un stipendiu, afară de recerințele generale, trebuie să mai întrunească și următoarele condițiuni:

- Să fie angagiați la vre-un măestr, cu contract, care să se alătore la cerere.
- Să aibă purtare bună dovedită cu atestat dela măestrii, la cari a fost și sunt în învățatură.

Sodali, cari concurge la vre-un ajutoriu, afară de recerințele generale, trebuie să întrunească următoarele condițiuni:

- Să fie terminat periodul de învățatură în decursul anului 1888, ceea-ce se va dovedi prin atestatul autorității industriale conform §-lui 67 din art. de lege XVII: 1884.
- Să se arete un sporiu și o purtare bună, ceea-ce se va dovedi prin atestatul măestrului eventual prin cartea de lucru (§ 99 din legea citată).

3. Să arate ce limbi știu vorbi și scrie (atestat dela măestru), și dacă aparțin ca membri la vre-o reuniune de meseriași (certificat dela reuniune).

Sodali, cari concurge la vre-un ajutoriu, pentru a se face măestrii, au să întrunească, afară de recerințele generale, încă următoarele condițiuni:

- Să fie provăduți cu certificatul de măestr.
- Să fie lucrat cel puțin șase ani consecutivi ca soda, ceea-ce se va dovedi prin atestatele măestrilor, la cari au lucrat.
- În cerere să se arete anume, unde voesc a se aședa ca măestrii, și ce felu de mijloace bănesci mai au pentru a și începe meseria pe școala lor: asemenea să producă și alte documente recomandătoare.

Dela toți concurenții de ori-ce categorii se recere, ca cererile să fie scrise și subscrise cu mâna lor proprie, și adresate dreptul consistoriului arhidieceșan greco orientat din Sibiu; cererile au să între aici cel mult până la **31 Decembrie 1888, stilul vechiu**

Cererile sosite după acest termen și cele ce nu vor fi instruite precum să recere mai sus, nu se vor lua în considerare.

Din ședința plenară a consistoriului arhidieceșan, ținută în Sibiu la 7 Novembre, 1888.

Nicolau Popea m. p.,
archimandrit și vicariu arhiepiscopesc.

Nicanor Frateșiu,
secretariu.

Nr. 931. [1994] 1-3

CONCURS.

Neinsinuându-se în urma concursului publicat pentru întregirea postului de paroh din comuna Bruiu, protopresbiterat Agniete, nice un concurent calificat, se escrie din nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în foaia „Telegraful român.”

Emolumentele.

1. Casa parohială cu edificile necesare și grădină de pomi și legumi fl. 40.-

2. 85 ferdele vechi de bucate à 1 fl. fl. 85.-

3. Dela 94 familii câte o ți de lucru cu palma, à 50 cr. fl. 47.-

4. Folosirea porțiunei canonice fl. 90.-

5. Lemne de foc până în 10 stângini fl. 20.-

6. Stola uscată după calculul mediu fl. 82.30

7. Alte accidenții și venit estraordinare fl. 36.-

Suma fl. 400.30

Deslușiri mai de aproape despre aceasta parohie se pot căpa la oficiul protopresbiteral concurent.

Doritorii de a ocupa această parohie au a-și așterne petițiunile lor

la oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Agnita, provăduțe cu documentele prescrie în statutul organic și regulamentul pentru parohii.

Bruiu, în 12 Novembre, 1888.
Oficiul protopresbiteral în conșelegere cu comitetul parohial.

Sabin Piso,
protop.

Nr. 439. [1993] 1-3

CONCURS.

În sensul preagrațioasei rezoluțiuni consistoriale dto. 20 Septembrie a. c. Nr. 3642 B, pentru ocuparea postului de capelan în parohia Socet cu filiile Poiana Rechițelii și Runcu mare se escrie acum a treia-ouă concurs, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Tel. Rom.

Salariul împreună cu acest post este 300 fl. v. a. în bani ori în naturale dela popor.

Cei-ce doresc a reflectă la acest post, vor avea a-și așterne suplicile lor de concurs instruite conform prescrielor regulamentului în vigoare pentru parohii la subscrisul în termenul deschis.

Deva, la 14 Novembre, 1888.
Pentru comitetul parohial

Ioan Papiu,
protopresb.

Nr. 429 [1992] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățetoresc dela școala gr. or. română din comuna Tissa, se escrie concurs cu termenul până la 10 Decembrie a. c.

Emolumentele:

a) în numărariu 110 fl., b) 80 măsuri cucuruz în boabe 96 fl., c) 4 măsuri fasole, à 2 fl. 8 fl., apoi cuar tir liber și 8 ^o lemne, total 214 fl anual.

Doritorii de a ocupa această stațiune au a-și așterne suplicile lor instruite conform legilor în vigoare la subscrisul oficiu până la termenul susindicat.

Oficiul protopresbiteral gr or. al tractului Dobrei.

Dobra, la 9 Novembre, 1888.

Romul de Crainic,
protopresbiter.

Sz. 5093 plg. [1990] 2-3

Hirdetmény.

Az erszébetvárosi kir. törvényszék által ezennel közzétetetik, miszerint Erzsébetváros községének beadott kérése folytán Erzsébetváros határának általános tagosítása megengedhetősége kérdésében a tárgyalás 1889 évi Január 19-ik napjának d. e. 9 órájára tüzetik ki, a helyszínére a bíróság helyiség ílés termében.

Ezen tárgyaláshoz összes érdekeltek hirdetmény által azon figyelemzetéssel idéztetnek meg, miszerint a meg nem jelent felek ugy tekintetnek mint a kik a kért tagosításba beleegyeznek.

Az erszébetvárosi kir. törvényszéknek 1888 november hó 26-án tartott üléséből.

Nagy Lajos, Zöld Gábor.
elnök. jegyző.

ad. Nr. 952. [1986] 3-3

EDICT.

În consonanță cu ordinul Prea-venerabilului Consistoriu dto 20 Septembrie a. c. Nr. 4574, se citează Susana Tiriba mărit. Avram din comuna Vêrd, carea de trei ani de zile a părăsit cu necredință pe legiutul ei soțiu Ioan Avram tot din comuna Vêrd, a se presenta la subscrisul oficiu protopresbiteral în termen de 6 (șase) luni dela prima publicare a acestui edict, căci la din contră cauza lor matrimonială incaminată la 12 August a. c. se va decide și în absența mai suscitatiei prebigite.

Agnita, la 5 Novembre, 1888.
Oficiul protopresbiter. gr. or. al tractului Agnita.

Sabin Piso. prot.

Nr. 760. [1991] 2-3

EDICT.

Maria Drăgan gr. or. din Trapold protopresbiterat tractului Sighișoaei, carea de 9 ani a părăsit cu necredință pe legiutul ei bărbat Eliă Calbează gr. or. din Trapold, — se citează prin aceasta a se înfațișa înaintea subscrisului oficiu protopresbiteral în termen de 6 luni dela publicarea acestui edict, — căci la din contră se va pertracta procesul divorțial intentat de bărbatul seu și în absența ei.

Sighișoara, 20 Octobere, 1888.
Oficiul protopresbiter. gr. or. al tractului Sighișoarei.

Demetriu Moldovan,

Sz. 4831 plg. [1988] 2-3

Hirdetmény.

Az erszébetvárosi királyi törvényszék ezennel közhírré teszi, miszerint Nagyiküllő megyei Ugra község általános határozatának megengedhetősége iránt tárgyalási határidőül 1889-ik évi Január hó 9-ik napja reggeli 8 órája Ugra községben az előjáróság hivatali helyiségben kitizedtetett s erre a község összes birtokosai azon figyelemzetéssel idéztetnek meg, hogy a meg nem jelent felek ugy tekintetnek, mint a kik a tagosításba beleegyeznek, s hogy a kérvény első példányát ezen királyi törvényszéknek megtekintetik.

A tárgyalást királyi törvényszéki bíró Szenkovich Dénes tartja meg.

Az erszébetvárosi kir. törvényszéknek 1888 november hó 12-én tartott üléséből.

Nagy Lajos V. Jakab,
elnök. jegyző

Sz. 5094 plg. [1889] 3-3

Hirdetmény.

Az erszébetvárosi kir. törvényszék által ezennel közzétetetik, miszerint Hundorf község határának általános tagosítása megengedhetősége feletti tárgyalásra a határpénz 1889 évi Január hó 24-ik napjának d. e. 10 órájára tüzetik ki Hundorf községbe a községi iroda helyiségben, s ehhez összes érdekeltek azon figyelemzetéssel idéztetnek meg, hogy a meg nem jelent felek ugy tekintetnek mint a kik a tagosításba beleegyeznek.

Az erszébetvárosi kir. törvényszéknek 1888 november hó 26-án tartott üléséből.

Nagy Lajos, Zöld Gábor.
elnök. jegyző.